

Appendix A:

Schlüters/Schønnings manipulationer for et importforbud

Indledning

Dette appendix *afviser* med dokumentation Peter Schønnings og Johan Schlüters påstande om, at regional konsumtion af den ophavsretlige spredningsret betyder et forbud mod import uden en dokumenterbar tilladelse, og at det blev indført med infosoc-direktivet i 2001.

Appendix B handler om fortsættelsen, nemlig den uvarslede fagedforretning mod mig, som var nødvendig, fordi Folketinget *ikke* var indstillet på at stemme for et regulært importforbud. De to var nødt til at finde en mere spiselig fortolkning, som Folketinget ville stemme for, men den opfyldte ikke ønsket om et forbud. Det var nødvendigt at narre domstolene til *de facto* at anerkende den skrappe fortolkning, og jeg stod i vejen. Appendix A er inddelt i følgende afsnit:

- A1. Spredningsrettens oprindelse, 1989-1992
- A2. Kommissionens bemærkninger til spredningsretten i infosoc-direktivet, 1997
- A3. Europa-Parlamentets betænkning til infosoc-direktivet, 1999
- A4. Kommissionens erklæring til Rådets mødeprotokol, 2000
- A5. Kulturministerens forsikring til Folketingets Kulturudvalg, 2000
- A6. Mario Montis tale, 2001
- A7. Peter Schønnings ansættelse som kontorchef i Kulturministeriet, 2002
- A8. Politikernes holdning til forslaget om importforbud, 23. oktober 2002
- A9. Berlingske Tidende: "*Det kulturelle jerntæppe*", 26. oktober 2002
- A10. Johan Schlüters fortolkningsbidrag, 29. oktober og 13. november 2002
- A11. De to fortolkninger og deres virkninger, jf. mit processkrift til byretten
- A12. Mogens Koktvedgaards beroligelse (*fortolkning 1*) og resultatet af *fortolkning 2*
- A13. Problematikken om lovens fortolkning og sammenhængen med EU-retten
- A14. Vigtige Peter Schønning-løgne om EU-retten i forbindelse med lovændringen

A1 Spredningsrettens oprindelse, 1989-1992

Spredningsretten blev indført i forskellige harmoniseringsdirektiver op til gennemførelsen af det indre marked. Spredningsretten for CD-plader og videofilm som DVD-plader blev indført i "*Rådets Direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret*" i artikel 9 (artikel 7 i direktivforslaget fra den 24. januar 1991).

Det fremgår af Kommissionens svar til parlamentsmedlem Geoffrey Hoon (**bilag A5, ekstraktens side 120**), at der er foreskrevet "regional konsumtion", mens "international konsumtion" er udelukket. Det var længe før infosoc-direktivet, der blev vedtaget i 2001 .

Kommissionen forklarede, at konsumptionsbestemmelsen stammer fra EF-domstolens retspraksis om EF-traktatens artikel 30 om kvantitative handelsrestriktioner. Bestemmelsen er fælles for flere direktiver. Det skal sikres, at der ikke skabes nye barrierer for samhandelen inden for det indre marked, jf. Kommissionens bemærkninger til forslaget fra 24. januar 1991 (næste side og appellants materialesamling). Regional konsumtion i stedet for international konsumtion gør det lettere for de europæiske rettighedshavere på verdensmarkedet.

Disse konkurrencefordele for europæiske rettighedshavere er beskrevet i forbindelse med gennemgangen af de to fortolkningsmuligheder i afsnit A11.

LASERDISKEN - APPENDIX A

I henhold til EF-Domstolens faste retspraksis vil den første markedsføring af eksemplarer af værker inden for Fællesskabet, der foretages af rettighedshaveren eller med dennes samtykke, medføre, at spredningsretten udtømmes inden for Fællesskabet. Dette gælder også markedsføring af værker, der er beskyttet af beslægtede rettigheder. Formålet med bestemmelsen i stk. 2 er at sikre en tilsvarende regel inden for rammerne af det foreslåede direktiv.

Det vil således sige, at selv om direktivet ikke pålægger medlemsstaterne, at deres nationale lovgivning skal foreskrive konsumtion af spredningsretten i snæver forstand i henhold til stk. 1, sikrer stk. 2 i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis, at spredningsretten udtømmes på fællesskabsplan på basis af EØF-Traktatens artikel 30 ff., inkl. artikel 36. Derved sikres det, at spredningsrettigheder i henhold til artikel 7, stk. 1, ikke kommer til at skabe nye barrierer for samhandelen inden for det indre marked.

Kommissionens bemærkninger til forslaget til låne/leje-direktivet, 24. januar 1991

5. 12. 94

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 340/37

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3484/93
af Geoffrey Hoon (PSE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 340/85)

Omr: Rådets direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Omfatter spredningsretten indeholdt i direktiv 92/100/EØF retten til at tillade eller forbyde samtidig import af værker eller andre genstande for ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder fra lande uden for EF?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
på skriftlig forespørgsel E-3482/93, E-3483/93
og E-3484/93
(26. april 1994)

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret fastsætter i artikel 9, stk. 1, en generel regel, der går ud på, at der indrømmes eneret til fire kategorier af rettighedshavere: udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer, producenter af den første optagelse af en film samt radio- eller fjernsynsselskaber. Desuden bestemmer artikel 9, stk. 2, i dette direktiv:

»Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.«

Artikel 9, stk. 2, afspejler EF-Domstolens faste retspraksis med hensyn til artikel 30 ff. i EF-traktaten, idet Domstolen generelt har statueret, at når et produkt er blevet spredt ved salg (eller på anden måde) inden for Fællesskabet med samtykke fra indehaveren af den intellektuelle ejendomsret, kan indførsel i en anden medlemsstat ikke forbydes under henvisning til denne ret⁽¹⁾. I modsat fald vil der være risiko for, at det indre marked indekkes kunstigt i tolv nationale markeder. Det betyder, at en rettighedshaver, der har godkendt spredning af kopier af hans værk i Fællesskabet gennem salg, ikke kan modsætte sig videresalg af disse kopier i andre medlemsstater. Dette princip kaldes »princippet om EF-konsumtion« og hermed søges konflikten mellem eneret på nationalt plan og princippet om frie varebevægelser i henhold til EF-lovgivningen løst.

Artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF regulerer også spørgsmålet om international konsumtion. Kommissionen er af den opfattelse, at formuleringen af artikel 9 forhindrer medlemsstaterne i at anvende, hvad der betegnes som »international konsumtion« og skal forstås således, at rettighedshaveren har ret til at forhindre parallelimport fra tredjelande. En medlemsstat har måske ikke en bestemmelse om, at de første salg i et land uden for Fællesskabet resulterer i konsumtion af spredningsretten inden for det pågældende lands territorium og følgelig inden for hele Fællesskabet. En medlemsstats mulighed for at fastsætte bestemmelse om international konsumtion vil kunne få potentielle negative virkninger på det indre markeds funktion og konkurrencen, og rettighedshaveren vil især kunne løbe risikoen for, at priserne på markedet underbydes på grund af kopier, der på lovlig vis afsættes på markedet uden for Fællesskabet. En sådan virkning vil være i strid med direktivets målsætning. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne om konsumtion i en række andre direktiver inden for intellektuel og industriel ejendomsret (jf. direktiv 89/104/EØF⁽²⁾ om varemærker).

⁽¹⁾ Jf. dom af 8. juni 1971 (78-70, Deutsche Grammophon); 20. 1. 1981 (55 og 57/89, Music Vertrieb).

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

Kommissionens svar til parlamentsmedlem Geoffrey Hoon, 26. april 1994

Artikel 4: Spredningsretten

1. Som det er tilfældet i artikel 6, stk. 1, i WIPO-traktaten om ophavsret og for at fremme det indre marked for ophavsretligt beskyttede frembringelser, sikrer direktivforslagets artikel 4, stk. 1, at ophavsmænd får eneret til at tillade enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af originaler og kopier af deres værker. Artiklen harmoniserer spredningsretten for ophavsmænd til alle værskategorier i de tilfælde, hvor det endnu ikke er sket. Som det er tilfældet efter *gældende fællesskabsret*, vil medlemsstaterne frit kunne anvende deres egen opfattelse af denne ret, forudsat at der sikres faktisk overensstemmelse. Ligesom i den *gældende fællesskabsret* på området henviser "kopier" og "originaler og kopier", der er underlagt spredningsretten, udelukkende til indspillede kopier, der kan sælges som fysiske genstande.
2. Stk. 2 harmoniserer undtagelsen for spredningsretten, nemlig konsumtion. Det slås fast, at spredningsretten først udtømmes i hele Fællesskabet, når det første salg af en kopi af et værk har fundet sted i Fællesskabet, forudsat at salget foretages af rettighedshaveren eller med dennes samtykke. Det afspejler den retspraksis, som EF-Domstolen har fastsat, der tager sigte på at forene princippet om fri bevægelighed for varer i hele Fællesskabet med beskyttelsen af frembringelser, der er underlagt intellektuelle ejendomsrettigheder. Det sikres på den måde, at spredningsretten efter artikel 4, stk. 1, ikke skaber nye handelshindringer i det indre marked.

Kommissionens bemærkninger til forslaget til infosoc-direktivet, 10. december 1997

A2 Kommissionens bemærkninger til spredningsretten i infosoc-direktivet, 1997

Det bemærkes, at begrundelsen for spredningsretten er den samme i infosoc-direktivet som i låne/leje-direktivet fra 1992, og der henvises til "gældende fællesskabsret" og den retspraksis, som EF-domstolen har fastsat. Formålet med konsumtion er stadig at undgå, at spredningsretten skaber nye handelshindringer i det indre marked.

A3 Europa-Parlamentets betænkning til infosoc-direktivet, 1999

I Europa-Parlamentets 82 siders betænkning til infosoc-direktivet er ikke nævnt et forbud mod at handle med tredjelande. På side 28 (**bilag C5, ekstraktens side 129**) bemærkes, at ophavsmændene styrkes i den globale konkurrence, og at der *ikke* sker indskrænkninger i interesserne hos dem, som ønsker at få adgang til frembringelserne - altså absolut ikke noget forbud.

5. Direktivforslaget er udtryk for en bestræbelse på at opnå balance mellem rettigheder og interesser, som er meget forskellige og ofte modstridende, nemlig rettighedshavere, multimedie-underholdningsindustrien og brugerne. På den ene side skal ophavsmændenes kreativitet sikres og styrkes over for den globale konkurrence, og på den anden side må der hverken ske en indskrænkning af erhvervslivets muligheder for innovation eller interesserne hos dem, som ønsker at få adgang til frembringelserne.

Fra side 28 i Europa-Parlamentets betænkning, 28. januar 1999

LASERDISKEN - APPENDIX A

A4 Kommissionens erklæring til Rådets mødeprotokol, 2000

Kommissionen efterlod ikke nogen tvivl i erklæringen til Rådets mødeprotokol den 22. juni 2000: Der er *intet* nyt i konsumptionsordningen i infosoc-direktivet (**ekstraktens side 126**).

4. Erklæring fra Kommissionen ad artikel 4, stk. 2:

Kommissionen bekræfter, at konsumptionsordningen i artikel 4, stk. 2, i dette direktiv svarer til den, der er fastsat i de eksisterende direktiver om ophavsret og beslægtede rettigheder. Enhver fremtidig behandling af dette emne vil finde sted under hensyntagen til og på grundlag af overvejelser om dette spørgsmål inden for intellektuel og industriel ejendomsret i bredere sammenhæng.

Kommissionens erklæring om konsumtion af spredningsretten, 22. juni 2000

A5 Kulturministeriets forsikring til Folketingets Kulturudvalg, 2000

Allerede i år 2000 forfulgte FDV parallelimportører med trusselsbreve og leveringsnægtelse, og der verserede rygter om, at FDV sammen med kulturministeriet ville at indføre et forbud mod import fra USA. Jeg skrev til Kulturudvalget for at høre, om det var rigtigt. Det spurgte kulturministeren, som forsikrede, at det *ikke* var tilfældet (**bilag D5, ekstraktens side 127**).

Spørgsmål nr. 141:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. august 2000 fra Laserdisken vedrørende lovforslag om forbud mod salg af importerede film, jf. alm. del – bilag 472."

Svar:

I henvendelsen protesterer Laserdisken mod, at Kulturministeriet på foranledning af de danske videogramdistributører skulle have planer om at fremsætte lovforslag om forbud mod salg af importerede film fra USA.

Efter de gældende bestemmelser i ophavsretslovens § 19, stk. 1, § 67, stk. 2, og § 86, stk. 3, kan eksemplarer af film, som er fremstillet i USA, frit viderespredes ved salg i Danmark, uanset hvor i verden de måtte være bragt på markedet.

Kulturministeriet har ikke aktuelle planer om at foreslå ændringer i denne retstilstand.

Kulturministerens svar til Kulturudvalget, 16. august 2000

A6 Konkurrencekommissær Mario Montis tale (bilag F5, ekstraktens side 130)

Infosoc-direktivet blev vedtaget den 22. maj 2001. Blot et par uger senere, den 11. juni 2001, holdt konkurrencekommissær Mario Monti en tale, der bl.a. vedrørte import af DVD-plader fra USA. Det var et problem, at filmbranchen med de såkaldte regionalkoder opdelte verden, så EUs borgere ikke kunne afspille de amerikanske DVD-plader, som var billigere.

Det ses af Mario Montis tale, at han *ikke* havde den opfattelse, at EU ikke tillod import af DVD-plader fra USA. Tværtimod så han det som et problem, at branchen havde indført et system med en tilsvarende virkning. Det kunne holde priserne kunstigt oppe, og det fratog forbruger et frit valg. Hans tale stemmer *ikke* overens med påstanden om et EU-krav om forbud.

Another area where the Commission is giving direct follow-up to the concerns of individual consumers is that of Digital Video Disc pricing. We have received a significant number of complaints from private citizens on this matter. In each case, the complaint is virtually the same – namely, that DVD prices are significantly higher in the EU than in the USA.

Whilst the prices of many products are higher in the EU than in the US, the major film production companies in agreement with the major equipment manufacturers have introduced a worldwide regional coding system for DVDs. Under this system, a DVD sold in one of the world's six regions cannot be played on a DVD player sold in another region. The thrust of the complaints that we have been receiving is that such a system allows the film production companies to charge higher DVD prices in the EU because EU consumers are artificially prevented from purchasing DVDs from overseas.

As a direct result of these complaints, we have initiated contacts with the major film production companies. We will examine closely what they have to say. Whilst I naturally recognise the legitimate protection which is conferred by intellectual property rights, it is important that, if the complaints are confirmed on the facts, we do not permit a system which provides greater protection than the intellectual property rights themselves, where such a system could be used as a smoke-screen to allow firms to maintain artificially high prices or to deny choice to consumers.

Kommissær Mario Montis tale om DVD-import, 11. juni 2001

A7 Peter Schønnings ansættelse som kontorchef i Kulturministeriet, 2002

Den betydningsfulde ændring i 2002 var ansættelsen af Peter Schønning som kontorchef i kulturministeriet. Han var Johan Schlüters støtte, da der i 1992 havde brug for at skjule løgnene ved EU-domstolen vedrørende udlejningsmonopolet for Kim Behnke (og dermed Folketinget). Det forløb er gennemgået og dokumenteret i kapitel 14 i "*J'accuse...!*".

Peter Schønning og Johan Schlüter slap godt fra deres manipulationer med god hjælp fra Vestre Landsret, som i Johan Schlüters injuriersag imod mig simpelt hen forbød mig at føre bevis og derefter i dommen løj om Johan Schlüters indlæg til EU-domstolen. Injuriersagen er gennemgået i kapitel 21 i "*J'accuse...!*". Johan Schlüter og Peter Schønning var urørlige, fordi Vestre Landsret holdt hånden over dem. Var det bevidst eller ubevidst?

Oven på successen med etableringen og forsvaret af FDVs udlejningsmonopol var det nærmest risikofrit at binde Folketinget en ny historie på ærmet. Den gik ud på at lade som om, at infosoc-direktivet som noget nyt stillede krav om et forbud mod import fra tredjelande. Med den begrundelse blev § 19 i ophavsretsloven ændret til den formulering, den har nu - og som vi siden har haft tvist om, fordi det ikke passer - eller i hvert fald ikke har været undersøgt.

Det bemærkes, at der er enighed om, at ordlyden af ophavsretslovens § 19 i sammenhængen umiddelbart læses sådan, at det er ulovligt at importere værkseksemplarer fra lande, der ligger uden for EØS-området. Det var også min opfattelse, da jeg læste lovforslaget, og derfor skrev jeg min pressemeddelelse den 21. oktober 2002 (**bilag H5, ekstraktens side 135**).

Det er irrelevant, når Peter Schønning vil bevise fortolkningen af ophavsretslovens § 19 med en gennemgang af lovens ordlyd. Det relevante er fortolkningen af det EU-retlige udtryk "regional konsumtion", fordi det var begrundelsen for et importforbud, som samtlige partier var imod. De stemte kun for lovforslaget, fordi de troede på,

- at forbuddet var et krav fra EU via infosoc-direktivet.
- at lovforslaget ikke ville berøre specialimport jf. Johan Schlüters forklaringer.

LASERDISKEN - APPENDIX A

A8 Politikernes holdning til forslaget om importforbud, 23. oktober 2002

Her gengives ordførernes taler fra Folketingets forhandlinger. Det er gennemgående, at de *tror*, at infosoc-direktivet forpligter Danmark til at indføre et sådant forbud, som *alle* er imod. Der er også nogen, der mener, at loven er svær at forstå. Ordførerne talte i følgende rækkefølge (bilag I5, ekstraktens side 136):

1. Kim Andersen (V)
2. Mette Frederiksen (S)
3. Louise Frevert (DF)
4. Carina Christensen (KF)
5. Kim Andersen (V) - kort bemærkning
6. Ole Sohn (SF)
7. Naser Khader (RV)
8. Pernille Falcon (EL)
9. Kulturminister Brian Mikkelsen

Kim Andersen (V):

Lovforslaget her lægger op til en harmonisering af EU-landenes lovgivning om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder. Det sker via en tilpasning af den nuværende ophavsretslov, så den kommer i overensstemmelse med infosoc-direktivet.

Der er en række ændringer i forhold til den nuværende lovgivning. Et af hovedelementerne i infosoc-direktivet er spørgsmålet om spredningsretten, hvor vi er nødt til at udskifte princippet om international konsumtion og i stedet indføre en regel om regional konsumtion. Ifølge den danske ophavsretslov har man ellers hidtil frit kunnet videresælge kulturprodukter i form af dvd'er, cd'er, bøger m.v., ligegyldigt hvor produkterne stammer fra. Med vedtagelsen af den nye lov bliver det ikke muligt for f.eks. en boghandler at videresælge eksemplarer af bøger, han har købt i USA. I fremtiden bliver det kun muligt at videresælge kulturprodukter, der er købt inden for EØS-området.

Jeg er ikke begejstret for den begrænsning i den almindelige frihandel, men vi må fra dansk side tage til efterretning, at vi her er kommet i mindretal inden for EU. Et tæt samarbejde betyder også en gang imellem, at man ikke altid kan få sin vilje. Jeg har noteret mig, at kulturministeren og også økonomi- og erhvervsministeren vil arbejde på at få disse forhold ændret i EU-regi, og det kan jeg fuldt ud støtte.

Mette Frederiksen (S):

Må jeg derfor starte med følgende: Jeg opfatter det faktisk som et helt og aldeles grundlæggende og dermed også alvorligt demokratisk problem, at hver eneste gang vi behandler ophavsret inkl. det lovforslag, vi førstebehandler i dag, er det næsten umuligt at læse og forstå den tekst, der foreligger. Hvis ophavsretten skal være mere central i den danske kulturdebat, og det synes jeg den fortjener, så bliver vi simpelt hen nødt til fra politisk hold at behandle området anderledes. Implementering af EF-direktiv eller ej, dansk lovgivning skal være til at forstå, ellers kan den af indlysende årsager ikke udfylde den rolle, som lovgivningen nu engang skal.

Særlig en ting vil få vores opmærksomhed. Det her lovforslag lægger jo som bekendt op til at forhindre parallelimport af værker fra lande uden for EØS-samarbejdet. Vil det betyde, at udvalget af værker, eksempelvis smalle film og dvd'er, blot bliver mindre og priserne tilsvarende højere?

Vil det forstærke eksisterende monopoler? Er der tale om reel kunstnerisk beskyttelse, eller lægger direktivet og lovforslaget op til endnu flere toldmure omkring Den Europæiske Union?

Jeg vil dog gerne have lov til at sende det klare signal, at vi i Socialdemokratiet ser positivt på forslaget, men vi er altså optaget af de mange tvivlsspørgsmål, der med rette er rejst, og ønsker selvfølgelig at indgå i en grundig udvalgsbehandling.

Derfor vil vi gerne allerede i dag foreslå, at Kulturudvalget sammen med Forskningsudvalget snarest afholder en fælles høring eller et udvidet udvalgsmøde med indkaldelse af eksperter.

LASERDISKEN - APPENDIX A

Louise Frevert (DF):

Desuden tror jeg heller ikke, at der er nogen, der er begejstret for forbuddet mod parallelimport. Dansk Folkeparti er oprørt over Kulturministeriets forslag om at forbyde spredning af kulturgoder, der importeres fra lande, der ikke er med i EU. Kulturministeriet hævder, at lovforslaget er et EU-krav, og hvis det virkelig er rigtigt, er det endnu en grund til, at vi skal ud af dette foretagende så hurtigt som muligt.

Carina Christensen (KF):

Hvad angår harmoniseringen af den såkaldte spredningsret, vil den nye regel, som vi nu implementerer på dette område, desværre få nogle uheldige og mærkbare konsekvenser herhjemme. Under EU-forhandlingerne om spredningsretten stod man fra dansk side fast på, at direktivet skulle gøre det muligt for os at beholde vores regel om international konsumtion. Således kom det desværre bare ikke til at gå. Et flertal i Ministerrådet ønskede noget andet, og vi er nu tvunget til at forlade vores hidtidige princip om international konsumtion til fordel for en for os ny regel om regional konsumtion. Det indebærer, at det bliver forbudt ikke alene at parallelimportere, men også at specialimportere bøger, cd'er osv., der er købt i lande uden for EØS-området med henblik på videresalg herhjemme. Dette kræver med andre ord samtykke fra rettighedshaveren.

I Det Konservative Folkeparti er vi tilhængere af princippet om international konsumtion, ikke mindst af hensyn til den internationale frihandel. Derfor mener vi også, at det er yderst vigtigt, at vi fra dansk side sætter os det mål snarest muligt at få genindført den generelle regel om international konsumtion i dansk ophavsret.

(Kort bemærkning). Kim Andersen (V):

Jeg har bedt om ordet til en kort bemærkning, fordi jeg her under de sidste par talere har haft lejlighed til at tale med nogle af partiernes ordførere på ophavsretslovforslaget her, og jeg er meget enig i, at der er tale om et komplekst sagsområde, som har mange problemstillinger i sig, og jeg vil derfor foreslå, at vi laver en eksperthøring i Kulturudvalget snarest muligt.

Ole Sohn (SF):

Man skal altid passe på, det ikke bliver den helt store forbrødring i det her Folketing, men jeg vil gerne erklære mig meget enig i hr. Kim Andersens forslag om, at vi laver sådan en eksperthøring i udvalget. Der er jo flere hensyn at tage, og derfor synes jeg, det er meget fint, at vi får lavet en sådan høring. Vi bliver oplyst på et højere niveau, så vi er sikre på, at det endelige lovforslag, som bliver vedtaget, også er så korrekt som muligt.

Udgangspunktet er jo, at vi har en bunden opgave. Vi skal foretage en implementering af et EF-direktiv, og det gør vi også gerne. Jeg vil gerne sige, at vores udgangspunkt er, at vi jo gerne vil sikre, at kunstnernes ophavsret er intakt, men ikke på en sådan måde, at det hæmmer resten af den fri publicering, og det har kunstnerne heller ingen interesse i.

Naser Khader (RV):

I forhold til spredningsretten frygter vi, at forslaget reelt vil forbyde parallelimport af værker fra ikke-EØS-lande. Det vil medføre en kulturel mainstreaming på bekostning af de små kulturelle værker, og det vil styrke medieselskabernes monopoler. Det er en meget uheldig udvikling, der er ude af trit med en globaliseret virkelighed. Vi kan derfor kun opfordre regeringen til at gøre alvor af bemærkningerne om at sætte spørgsmålet på EU's dagsorden.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten vil meget gerne medvirke til at få denne lovgivning igennem i Folketinget, men der er stadig en række problemer, som mangler at blive afklaret.

For det første er det lykkedes for mediekoncernerne at få smuglet en række regler ind i det bagvedliggende EF-direktiv, som entydigt sikrer deres interesser. Det er regler, som vil forbyde spredning af ophavsretsbeskyttede produkter, som ikke er bragt på markedet i EU, og det vil tilsyneladende gøre det ulovligt at importere cd'er, videofilm, bøger, kunsthåndværk, tegneserier, computerspil m.v. fra USA og andre tredjelande. Markedet vil blive styret af virksomheder, der er etableret i Europa. For en multinational amerikansk virksomhed betyder det, at det kun er de videofilm og de cd'er, de vælger at udgive gennem deres danske selskaber, der vil blive tilladt. Det vil kunne begrænse kulturudbuddet, og det vil hindre en række såkaldt smalle produktioner i at være tilgængelige i Danmark. Det synes vi er helt uacceptabelt, så derfor vil Enhedslisten stille ændringsforslag, der fjerner disse dele af lovforslaget.

Vi kan også tilslutte os forslaget om en høring, så der kommer en dialog på menneskesprog, sådan at det der meget tekniske sprog måske kan blive skilt lidt ad, og at vi så efterfølgende også i offentligheden kan sikre, at det bliver forståeligt.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Under alle omstændigheder kan jeg love, at jeg og mit ministerium i mellemtiden vil arbejde konstruktivt med Folketingets Kulturudvalg om forslaget, og jeg kan også tilsige udvalgets formand, hr. Kim Andersen, al mulig støtte i forbindelse med høringen. Det er vigtigt, at vi ved, hvad vi går ind til. Nu er det et EF-direktiv, som vi bliver nødt til at implementere, men vi skal også kende konsekvenserne af det og se på, hvad vi kan gøre for at rette det til til dansk lovgivning. Der er et par enkelte ting, jeg synes jeg bliver nødt til lige at kommentere. Det ene er spørgsmålet om parallelimporten. Vi må jo sige, at forslaget her er fremsat for at sikre en korrekt implementering af infosoc-direktivet, som jo indeholder et forbud mod en sådan import. Under forhandlingerne om infosoc-direktivet var Danmark og en lang række lande inderligt imod lige netop denne her konsekvens. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil jeg fortsat på Danmarks vegne kæmpe med næb og kløer for en ændring af de her regler.

A9 Berlingske Tidende: "Det kulturelle jerntæppe", 26. oktober 2002

I kølvandet på debatten i Folketinget skrev Jakob Stegelmann i Berlingske Tidende en kritisk artikel med overskriften "Det kulturelle jerntæppe" (bilag J5, ekstraktens side 143).

A10 Johan Schlüters fortolkningsbidrag, 29. oktober 2002 og 13. november 2002

Johan Schlüter fandt det derefter nødvendigt at forklare, at lovforslaget var blevet misforstået:

Flere partier stiller spørgsmålstejn ved, om forbudet mod parallelimport vil hindre udbudet af "smalle" film, idet det fejlagtigt lægges til grund, at der er tale om et totalt forbud mod parallelimport. Privat parallelimport fra lande uden for EØS vil fortsat være tilladt, hvorfor disse film stadig vil kunne importeres til Danmark, ligesom enhver import af film fra EU-lande fortsat vil være tilladt. Begrebet "parallelimport" forudsætter endelig, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen. Er der i importlandet (Danmark) ikke en sådan rettighedshaver, vil der ikke være noget grundlag for at forbyde importen. Dette vil i sagens natur kunne have særlig betydning for smalle udgivelser på såvel film- som musikområdet.

LASERDISKEN - APPENDIX A

Der var ikke én eneste ordfører, som gav udtryk for, at forslaget om et importforbud var en god idé, og Enhedslistens ordfører annoncerede, at der - uanset, at det var et EU-direktiv - ville blive stillet forslag om at fjerne ændringen af ophavsretslovens § 19 fra den samlede lovpakke.

Med tilbageblikkets klarsyn er det i dag min opfattelse, at Johan Schlüter faktisk havde forberedt et importforbud, jf. min henvendelse i august 2000 (ad A5), og at han løj bevidst for at få forslaget igennem, idet han efter den voldsomme kritik fandt det nødvendigt at berolige Folketinget. Fremgangsmåden minder om indførelsen af ophavsretslovens § 23, stk. 3 i 1989 ("*J'accuse...!*" kapitel 13), men det ændrer ikke, at jeg agerede i henhold til hans fortolkning.

Brevet fra foregående side blev indleveret til Folketinget den 29. oktober 2002 (**bilag L5, ekstraktens side 151**). Det er skrevet på vegne af bl.a. FDV, og det understreges klart, at Johan Schlüter mente, at forslaget var misforstået, idet et forbud forudsætter, "*at der findes en rettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen*".

Han understregede med andre ord, at det var FDVs opfattelse, at *fortolkning 2* jf. min påstand 4 var forkert, og at *fortolkning 1* var rigtig.

Kulturministerens kommentar til Johan Schlüters fortolkningsbidrag, 7. november 2002

Det var ikke kun mig, der læste brevet således. Kulturudvalget bad om ministerens bemærkninger til brevet, og han (Peter Schønning) svarede sådan (**bilag M5, ekstraktens side 154**):

Jeg hæfter mig endvidere ved, at Johan Schlüter anfører, at lovforslaget ikke vil være til hinder for specialimport af smalle udgivelser på film- og musikområdet, idet der ikke vil være anledning til at forbyde en sådan import, hvis ikke der findes en dansk enerettighedshaver.

Kulturministerens bemærkninger til Kulturudvalget, 7. november 2002

Johan Schlüters kommentar på ekspertmødet, 13. november 2002

Eventuel tvivl blev fjernet under ekspertmødet, ordførerne talte om under førstebehandlingen den 23. oktober 2002. Det blev afholdt i Kulturudvalget den 13. november 2002. Al tale blev optaget og udskrevet. Johan Schlüter sagde ifølge Kulturudvalgets udskrift, at det er klart, at man kan importere, når ingen har forbudt det (**bilag N5, ekstraktens side 159**):

Om specialimport: Er der tale om specialimport, hvor der ikke er nogen rettighedshaver i landet er det klart, at man kan importere. Så er det ikke noget problem, for der er ingen til at forbyde det.

Johan Schlüter på ekspertmødet i Kulturudvalget, 13. november 2002

A11 De to fortolkninger

En testlæser til "*J'accuse...!*" påpegede, at jeg talte ned til læseren med en alt for omhyggelig redegørelse for forskellen på "*en ret til at forbyde*" og "*en pligt til at indhente tilladelse*" på side 137. Læserne er ikke dumme, sagde han. Jeg forklarede, at det i 10 år havde været praktisk talt umuligt at få dommerne til at iagttage forskellen. Kun byrettens Ole Højer har forstået det.

Det var rart at få konstateret, at forskellen ikke er svært at forstå, men at problemet er et "*uanset-hvad-tror-vi-på-Johan-Schlüter-og-Peter-Schønning*"-virus, som tilsyneladende er udbredt ved domstolene. De næste 4 sider er fra mit processkrift til byretten.

5. Forskellen på de to fortolkninger

Forskellen på de to fortolkninger er større, end det umiddelbart ser ud, og det bliver klart, hvis man ser på situationen fra forskellige interessegruppers side.

	1: "en ret til at forbyde salg af et eksemplar fra tredjelandene"	2: "en pligt til at indgå en aftale, før eksemplaret sælges"
A: Nationale rettighedshavere	Ingen ændring (fortsat konsumtion)	Ingen ændring (fortsat konsumtion)
B: Lokale rettighedshavere i tredjelande	Ingen ændring (fortsat fri adgang)	NYT: Særlige aftaler skal indgås, før salg i EU er tilladt
C: Internationale rettighedshavere	NYT: Ret til at forbyde parallelimport ved udøvelse af den nye eneret	NYT: Parallelimport er forbudt. Områdebeskyttelse kan opnås ved passivitet
D: Borgerne/samfundet	Ingen ændring (kulturudvalget bevares)	NYT: Priserne stiger, og kulturudbuddet indskrænkes

A) Nationale rettighedshavere

Med nationale rettighedshavere menes EU-ophavsmænd, der udgiver deres værker i EU, f.eks. en dansk forfatter, der udgiver bøger i Danmark. Reglen påvirker ikke denne forfatter, for hans spredningsret konsumeres i begge fortolkninger, og han kan *ikke* forhindre videresalg.

B) Lokale rettighedshavere i tredjelande

Med lokale rettighedshavere i tredjelande menes ophavsmænd i tredjelande, der udgiver deres værker på egne lokale markeder. Det kan være en japansk fløjtespiller, der udgiver sine plader i Japan, en filmproducent, der indspiller og udgiver film i Korea, eller en kunsthåndværker i Thailand, der sælger sine værker på det lokale marked til turisterne.

I EUs fortolkning kan deres værker fortsat sælges i EU, hvis de ønsker det, men i den danske fortolkning kræver lovligt salg i Danmark, at de indgår en aftale med en partner i EU.

C) Internationale rettighedshavere

I EUs fortolkning kan europæiske ophavsmænd styrke deres konkurrencemuligheder i tredjelande ved at sælge værkerne til en særlig lav pris uden at underminere hjemmemarkedet med de billige eksemplarer, fordi de kan forhindre import af sådanne eksemplarer med et forbud.

I kulturministeriets fortolkning kan amerikanske filmproducenter kontrollere priser og vareudbud i EU, fordi kun varer, som de vælger at sælge i EU via en aftalepartner, er tilladt.

D) Borgerne/samfundet

I EUs fortolkning vil ændringerne næppe kunne mærkes, men i den danske fortolkning stiger priserne, og en del af værkerne forsvinder. Dette behandles i detaljer i kapitlerne 10 og 12.

10. Særligt om overpriser

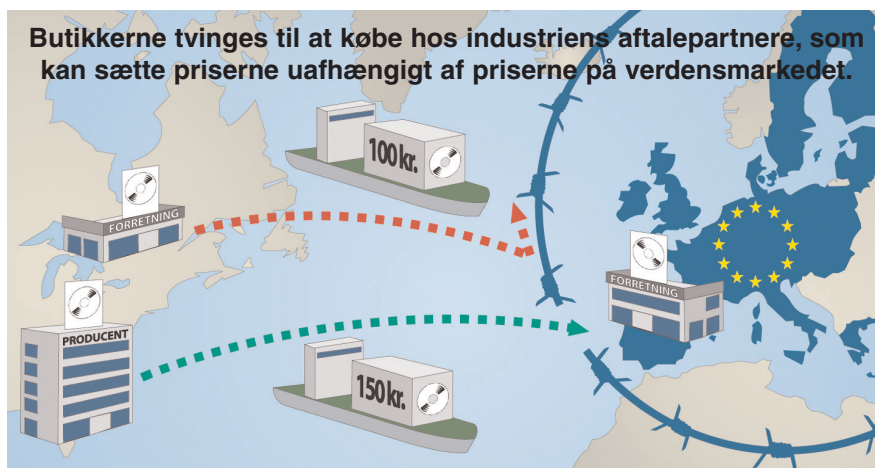
Baggrunden for importforbuddet

Der har været importforbud i 10 år i de fleste butikker. Det skyldes ikke infococ-direktivet, men Peter Schønnings ansættelse som kontorchef med ansvar for direktivets gennemførelse (**bilag V5, ekstraktens side 673**). Han benyttede først direktivet som anledning til at hjælpe den internationale industri med et importforbud, og dernæst bekæmpede han en retlig undersøgelse af den rette fortolkning, efter at infococ-direktivet var blevet undersøgt ved EF-domstolen. Senere indgik han et formelt partnerskab med Johan Schlüter, og nu hjælper han med at forfølge mig.

Sagsøgers konkurrencebegrænsende fortolkning støttes udelukkende på Peter Schønnings skrivelser som kontorchef i kulturministeriet, dvs. bemærkningerne til loven (**bilag G5**), notatet om den ophavsretlige eneret til spredning (**bilag K5**) samt kulturministerens svar til Per Clausen (**bilag R5**). Sagsøger har helt undladt at forholde sig til den EU-retlige problematik.

Sådan virker det

Når butikkerne ikke må importere, tvinges de til at købe hos den, der har indgået aftale med producenten - typisk er det et datterselskab, som er oprettet til formålet. Da butikken ikke har noget valg, kan selskabet tage overpris for varen.

Eksempler

En musikforretning i Århus solgte importerede CD-plader til en fast pris på 100 kr. Det blev standset med et fogedforbud. IFPI (musikbranchens organisation) mente, at en CD-plade burde koste 150 kr. Lewis fik Bilka til at hæve prisen på billige cowboybukser fra 299 kr til 499 kr. Converse sko har samme høje priser i alle danske butikker - i USA er skoene meget billigere. I adskillige år har Danmark haft de højeste priser i EU (**bilag B6, ekstraktens side 664**).

Gevinstens størrelse - et to-cifret antal milliarder kroner hvert eneste år

2005: Konkurrencestyrelsen konstaterede i den årlige redegørelse, at priserne for film, musik og spil er højest i Danmark (**bilag Y5, ekstraktens side 659**).

600 kr
eller
400-500 kr?

2008: MSN brugte overskriften: "Danskerne snydes for dollarfesten" i en artikel om, hvordan prisfaldet på dollars ikke slår igennem i butikkerne. Aftalepartnere kan vælge prisen i Danmark uafhængigt af den internationale pris (**bilag A6, ekstraktens side 663**).

2011: Privatøkonom i Danske Bank fremhævede, at alting generelt er dyrere i Danmark, og at det svarer til godt 140.000 kroner om året for en gennemsnitlig børnefamilie (**bilag C6, ekstraktens side 667**).

11. Særligt om konkurrence

Det geniale ved Peter Schønnings fortolkning

Set fra den internationale industris synspunkt er det genialt, at dem, der har fordel af den nye konkurrencebeskyttelse, ikke engang kan angribes med konkurrencereglerne. Det skyldes, at Peter Schønning har flyttet pligten til at agere til dem, der vil sælge deres varer som hidtil.

Sammenhængen med immaterialretten og konkurrenceretten er reelt undermineret, idet rettighedshaveren, der ønsker et forbud, ikke skal udøve en eneret, der evt. kan efterprøves af EUs konkurrenceregler. Han kan læne sig tilbage og gøre intet. Jeg har forsøgt at få tilladelse til at importere den mere spændende udgave af filmen *Brazil* fra Criterion i USA, men har ikke fået svar (**bilag E6 og F6, ekstraktens side 175 og 176**). Resultatet af passiviteten er, at den spændende udgave ikke kan købes i Danmark. Derimod skal små konkurrenter rundt omkring i verden finde en aftalepartner for at *bevare* adgangen til at få deres film solgt i Danmark.

Den internationale konkurrencepolitik

Peter Schønnings fortolkning går stik mod den hidtidige internationale konkurrencepolitik, sådan som den er udtrykt i KonkurrenceNyt nr. 21/1991 (**bilag X5, ekstraktens side 656**):

“Den stigende internationalisering af markederne øger behovet for internationalt samarbejde om konkurrencepolitik. For det er vigtigt, at de gavnlige virkninger af liberaliseringen af handelen - bl.a. billigere og bedre varer - realiseres. Virksomhedssammenlutninger og -samarbejde over landegrænserne kan indebære en risiko for, at konkurrencen skades, og dette må undgås...”

Konkurrence

Sagsøger fremstiller konkurrence som noget, de skal beskyttes mod, men det går også mod den hidtidige opfattelse (**bilag X5, ekstraktens side 657**):

“Erfaringer fra Fællesskabet og andre steder i verden har vist, at konkurrence er et effektivt middel til at sikre, at producenterne forbliver dynamiske, koncentrerer sig om innovationer, lytter til markedet, reducerer omkostningerne og udbyder kvalitetsvarer og kvalitetstjenester til den lavest mulige pris.”

Parallelimport

KonkurrenceNyt anfægter udtrykket “pirat-import”, idet parallelimport er en acceptabel og konkurrencemæssig naturlig fremgangsmåde (**bilag X5, ekstraktens side 658**):

“Hvis en ny metode - fx parallelimport - inden for en branche slår an, er det fordi den mere effektivt opfylder forbrugernes behov. Og det ville være et samfundstab, hvis en sådan salgsform forblev uprøvet.”

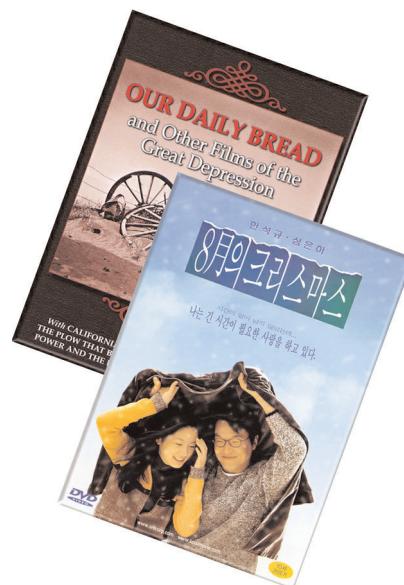
Realløn og konkurrenceevne

Skal man tro forbrugerrådets direktør Rasmus Kjeldahl, er de høje forbrugerpriser et reelt og stort problem. Hvis man virkelig skulle give danskerne en reallønsfremgang, så ville det mest effektive være at få konkurrencesituationen til at virke (**bilag Z5, ekstraktens side 662**).

Ifølge Las Olsen, privatøkonom i Danske Bank, betyder de høje priser mindre velstand og dårligere konkurrenceevne for danske virksomheder, der er nødt til at betale højere lønninger og betale mere for deres eget forbrug (**bilag C6, ekstraktens side 667**).

12. Særligt om kultur

Angrebet på mig handler ikke om parallelimport, men om de film, der ellers ikke udbydes til salg i Danmark. Det er film, der ikke er kommercielle nok til at bære en dansk udgivelse, men de konkurrerer om danske filmsamleres penge. Der er over 80.000 film på Laserdiskens hjemmeside. De fleste sælges i få antal, men tilsammen har Laserdisken en omsætning, som sagsøger ikke under mig. Hvor mange er interesseret i "Our Daily Bread" og andre film fra depressionen? Eller den koreanske romance "Christmas in August"? Laserdisken har solgt hhv. 4 stk og 10 stk af de to film. Det er ikke nok til en dansk udgivelse, men ophavsmændene til de to film er glade for, at deres film tilbydes danskerne. Den koreanske film har engelske undertekster, og det afspejler et ønske om at nå et publikum, der ikke er begrænset til Korea.

Konsekvensen af en håndhævelse af sagsøgers fortolkning vil naturligvis være, at disse film forsvinder fra det danske marked. Det kan ikke undgå at medføre et kulturelt tab.

13. Særligt om retssikkerhed

"Lov er lov, og lov skal holdes" hed det engang. Lighed for loven er et grundlæggende princip om retssikkerhed. Men hvorfor skal netop Laserdisken forfølges? Lige om hjørnet ligger tegneseriebutikken Comic Express, der har egen import af tegneserier fra USA. Efter fogedforretningen mod mig spurgte jeg indehaveren, om han var bange for, at det samme skete for ham. Han har nemlig heller ikke fået særlig tilladelse til sin import. Han svarede: "Nej, for hvem skulle have interesse i at genere mig?"

Det handler det om. Nogle industrier beskytter aggressivt "deres" marked og forfølger konkurrenter, men i andre kan man være i fred. Politiet rejser næppe tiltale mod ham.

Godt det samme, for ellers ender vi alle i fængsel. Hele den danske befolkning kriminaliseres af sagsøgers fortolkning. Ophavsretsloven vedrører *alle* værker og enhver form for spredning. Hvor mange har ikke taget en souvenir med hjem fra Thailand eller andre besøg i udlandet? Gad vide, om de er klar over, at disse ting skal med i graven? Det er ulovligt at skille sig af med dem via salg af et dødsbo til en marskandiser, garageudsalg og loppe-markeder. Hvis ikke eksemplaret stammer fra EU, kræver det rettighedshavers tilladelse at sælge det.

Den Blå Avis tillader ikke salg af dvd-film fra USA, men tillader salg af afrikansk brugskunst. Lighed for loven? Skakspillet til højre købte jeg på et marked i Skt. Petersborg i 1995. Hvis sagsøger har ret, kommer jeg aldrig af med det igen - lovligt.

A12 Mogens Koktvedgaards beroligelse (fortolkning 1) ctr. resultatet af fortolkning 2

På ekspertmødet den 13. november 2002 gjorde Mogens Koktvedgaard meget ud af berolige Kulturudvalgets medlemmer. Han talte ikke om den ene fortolkning contra den anden, men det er klart, at målet nås med fortolkning 1 uden de bivirkninger, som følger med fortolkning 2.

Mogens Koktvedgaard (professor, dr.jur., Københavns Universitet):

Jeg ved gerne nedtone debatten ved at sige, at det spiller en meget, meget beskeden rolle her i landet. En meget beskeden rolle.

Når man nu hører dette, så tænker man – det går jeg ud fra, at de ærede politikere gør – hvad er den egentlige realproblematik, hvad er det, det egentlig drejer sig om? Det kan jeg lettest fremstille for dem ved at tage et eksempel, ikke fra Danmark, men fra England, for det viser lettest, hvordan eksemplarerne vandrer over grænserne. Lad os tænke os en engelsk forfatter, der bor i England, og som skriver en bog. Han udgiver den naturligvis i England, og der prissættes den på en bestemt måde. Men det engelske sprog er jo et verdenssprog. Han har derfor den fornøjelse, at han også kan udgive bogen i USA, i Indien, i Australien. Han har altså et meget stort marked – langt større end det en dansk forfatter, der skriver på dansk, har. Det er derfor, jeg vælger det engelske eksempel.

Lad os nu tænke os, at han prissætter bogen i England på en bestemt måde. Så ser han på det indiske marked. Der kan han konstatere – hvad vi alle ved – at inderne ikke har så mange penge, som vi har, og så må man altså prissætte den lavere for at få en afsætning. Det gør han så. Det vil sige, at der er to forskellige priser: en engelsk pris og en indisk pris. Hvis han så går på det amerikanske marked, er der måske en endnu højere pris, end der var på det engelske. Og hvad så? Hvis man åbnede muligheden for fri parallelimport over grænserne, så ville det betyde, at man kunne opkøbe eksemplarer i Indien, hvor prisen er lavere, og sælge dem på det engelske marked og derved ødelægge hans engelske afsætning. Det er nemlig klart, at forbrugerne ville vælge de indiske eksemplarer, hvis de var på markedet i England.

Mogens Koktvedgaard på ekspertmødet i Kulturudvalget, 13. november 2002

KonkurrenceRådets iagttagelse af priserne i 2005

Det er baggrunden for, at Konkurrencestyrelsen har lavet en undersøgelse af, hvordan konkurrencen i Danmark fungerer, når det gælder salg af musik, film og konsolspil. Undersøgelsen viser, at konkurrencen er svag på en række punkter.² De væsentligste problemer er:

- ▲ høje danske priser på musik og film sammenlignet med andre lande
- ▲ det er ikke lovligt at parallelimportere musik, film og spil til Danmark fra lande uden for EØS-området.

Undersøgelsen viser, at danske forbrugere i 2003 købte musik for ca. 1,2 mia. kr. Fuldpris³ cd'er udgør ca. 75 pct. af detailomsætningen. Fuldpris cd'er er væsentligt billigere i vores nabolande Tyskland og Sverige. Danske forbrugere kunne alene ved køb af fuldpris cd'er have sparet mellem 160 og 260 mio. kr. i 2003, hvis de danske priser lå på samme niveau som i Tyskland og Sverige. Der tegner sig et lignende billede på filmmarkedet.

Konkurrencestyrelsens Konkurrenceredegørelse 2005

Efter lovens vedtagelse var det fortolkning 2, der blev ageret efter, og der gik ikke længe, før resultatet kunne ses på priserne. Den aggressive håndhævelse af fortolkning 2 er utvivlsomt en stærkt medvirkende årsag til de exceptionelt høje danske forbrugerpriser.

A13 Problematikken om lovens fortolkning og sammenhængen med EU-retten

Da Peter Schønning/Brian Mikkelsen i 2002 fremsatte lovforslaget om et importforbud, vidste jeg, at spredningsretten *ikke* stammede fra infosoc-direktivet, og på grund af Mario Montis tale troede jeg heller ikke på, at EU havde indført et importforbud.

Begge dele havde jeg ret i, men jeg troede også - og der tog jeg fejl, indrømmet - at det ikke var rigtigt, at der var indført regional konsumtion. Så jeg angreb regional konsumptions gyldighed. I forbindelse med arbejdet med retssagen gik fortolkningsforskellens betydning op for mig. I *fortolkning 1* er regional konsumtion intet problem. Problemet er *fortolkning 2*, som FDV i mellemtiden havde fået domstolene til at håndhæve via fogedsagen mod mig.

Jeg orienterede Folketingets Kulturudvalg, og Per Clausen (EL) bad kulturministeren bekræfte, at han stadig stod bag den fortolkning, som Johan Schlüter havde forklaret, og som var tættere på sandheden. I svaret skiftede kulturministeren/Peter Schønning mening og tog nu afstand fra sin egen tidligere bemærkning (**bilag R5, ekstraktens side 190**):

Spørgsmål og Svar:

"Kan ministeren bekræfte, at ophavsretslovens § 19, stk. 1, må forstås sådan, at begrebet parallelimport forudsætter, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen, og at der ikke er noget grundlag for at forbyde import, hvis en sådan rettighedshaver ikke findes?"

Ophavsretslovens § 19, stk. 1, indeholder et forbud mod såvel parallelimport som specialimport af eksemplarer af værker fra lande uden for EU og EØS (regional konsumtion). Forbuddet betyder, at det kun er lovligt at videresælge film, bøger, musik-cd'er m.v. købt i et land uden for EU/EØS, såfremt der er indhentet tilladelse hertil hos rettighedshaveren (fx pladeselskabet, forlaget el. filmproducenten). Dette gælder uanset, om der i forvejen findes en licenshaver eller ej.

Kulturministerens svar til Per Clausen (EL), 18. januar 2007

Det er let at se, at der er tale om et skift fra *fortolkning 1*, som ministeren bekræftede i 2002 (side 9), til *fortolkning 2* med de problemer, som følger med. Den ændrede holdning er årsag til, at jeg lagde sag an mod kulturministeriet igen, men nu om *fortolkning*. Byrettsdommer Ole Høyer vurderede de to fortolkningsmuligheder og sammenhængen med den første sag (se **ekstraktens side 194-201**) og afgjorde derefter (**bilag S5, ekstraktens side 203**):

Den sag, sagsøgeren har anlagt, vedrører spørgsmål om fortolkningen af ophavsretslovens § 19, navnlig i forhold til bestemmelsen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (2001/29). Da sagen således vedrører lovforklaring og herunder fortolkning af EU-lovgivning i forhold til national ret, finder retten, at sagen er af principiel karakter, jf. retsplejelovens § 226, stk.1.

Byrettens kendelse i fortolkningssagen mod kulturministeriet, 14. marts 2008

A14 Vigtige Peter Schønning-løgne om EU-retten i forbindelse med lovændringen

Det er bemærkelsesværdigt, at den juridiske litteratur, Peter Schønning støtter sig på, stammer fra ham selv i en eller anden kapacitet. Intet stammer fra eksterne kilder i EU (som mine gør), hvor både Kommissionen og Generaladvokaten entydigt taler om "en ret til at forbyde".

1. At regional konsumtion stammer fra infosoc-direktivet
2. At det indre marked fordrer en opdeling af EU i særskilte områder
3. At formålet med det indre marked er at beskytte EU-landene mod konkurrence
4. At det er let (endsige muligt) at få tilladelse

Ad 1)

Det fremgår af afsnit A1, at spredningsretten blev indført i direktiverne i perioden 1989-1992. Princippet var fælles for en række direktiver vedrørende immaterielle rettigheder, f.eks. også varemærkedirektivet og direktivet om edb-programmer. Det ses af afsnit A4, at konsumptionsordningen *ikke* blev ændret i infosoc-direktivet. Det er altså ikke rigtigt, at det resulterende importforbud er påtvunget Danmark via infosoc-direktivet. Infosoc-direktivet gav spredningsretten til *ophavsmændene*, hvilket kan siges at være en tilføjelse i forhold til spredningsretten i låne/leje-direktivet, hvor spredningsretten blev givet til *andre* end ophavsmændene, f.eks. producenter af film, hvilket egentlig er mere relevant for indstævnte.

Ad 2)

Spredningsretten (og konsumtion af den) går *ikke* ud på, at EU skal opdeles i 28 markeder, så den *lokale* rettighedshaver i hvert land skal kunne kontrollere, hvilke værker der må spredes i det pågældende land. Indstævnte har siden rekvisitionen den 11. oktober 2005 bare foregivet, at *FDVs* medlemmer skal give tilladelse, før der må parallelimporteres til Danmark. Skal *FSV* give tilladelse i Sverige? Skal den maltesiske rettighedshaver på Malta? Hvis én giver tilladelse, mens en anden ikke gør, får vi netop et *opdelt* EU. Altså det, EU ville undgå (se side 2-3)!

Det må kunne lade sig gøre at få tilladelse, hvis Peter Schønning's bemærkninger skal give mening. Det kunne være, at ikke alle rettighedshavere er lige så emsige som *FDV*, men det forstyrrer naturligvis konkurrencen, idet den, der får tilladelsen, får en fordel i forhold til alle de andre, som *ikke* får tilladelse. Og man søgte med direktivet det stik modsatte.

Jeg ved, at dommere har særligt svært ved at forstå dette. Jeg kan til gengæld ikke forstå, hvorfor det er så svært for *netop* dommere at se det ulogiske i indstævntes fortolkning, hvorimod Mogens Koktvedgaards forklaring giver mere mening (**bilag N5, ekstraktens side 156**).

Regional konsumtion forstået på den måde, at en europæisk ophavsmand kan "dumpe prisen" på hans udgivelser i tredjelande og samtidig forhindre parallelimport til EU, kan sikre sit hjemmemarked. Det er f.eks. relevant indenfor medicin, så man kan sælge billig medicin (der jo er billigt at fremstille) til fattige afrikanere, uden at man underminerer markedet i EU. Et forbud gælder således for alle i EU, og derfor påvirkes konkurrencen i EU ikke, og det indre marked bliver heller ikke delt. Men det gør det i indstævntes fortolkning.

Det var præcis for at gennemføre et "område uden indre grænser", der gjorde det nødvendigt at harmonisere konsumptionsbestemmelserne. Hvis Danmark bevarede international konsumtion, kunne en dansk importør blæse på rettighedshaverens forbud, og et eksemplar kan derfor sælges i Danmark. Hvis f.eks. en anden medlemsstat har regional konsumtion, gælder forbuddet i den medlemsstat, og forbrugerne kan *ikke* købe eksemplaret der. Det fører til et opdelt EU. Derfor var man nødt til at vælge. Altså, fordi man vil gennemføre et område *uden* indre grænser. Ikke for at opdele EU, som man gør i indstævntes fortolkning.

LASERDISKEN - APPENDIX A

De større EU-landes interesser på dette område kan eksemplificeres på følgende måde: En britisk forlægger udgiver en bog af en britisk forfatter. Bogen sælges i Storbritannien til fx 300 kr. Samtidig udgives bogen i USA via en amerikansk distributør. Fordi USA er et større marked, og fordi konkurrencen dér er skarpere, sælges bogen i USA til fx 200 kr. Denne prisforskel gør det tillokkende for britiske parallelimportører at erhverve eksemplarer af bogen i USA og videresælge i Storbritannien til mindre end 300 kr. For at beskytte den britiske forlægger, går Storbritannien imod international konsumtion, således at parallelimporten af bøgerne fra USA ikke vil være tilladt.

Kulturministeriets (Peter Schønnings) notat, 29. oktober 2002

Ad 3)

På side 5 i notat af 29. oktober 2002, “*Den ophavsretlige eneret til spredning og konsumtion heraf - parallelimport og specialimport*” (**bilag K5, ekstraktens side 149**) påstås det med et eksempel, at det er formålet at beskytte de europæiske virksomheder mod konkurrencen fra de mere effektive amerikanske virksomheder.

Forklaringen kan ikke bekræftes, da den tværtimod går direkte mod de økonomibøger, der blandt andet undervises efter på gymnasiet. Man ønsker *ikke* at beskytte de europæiske virksomheder. Man ønsker, at de bliver dygtigere! Kender man til EU-ret bare på gymnasieniveau (hvor man bruger bogen “*Økonomi - teori, praksis og perspektiv*”) er man klar over, at det er noget sludder. EU ønsker *ikke* beskyttelse mod den import!

Økonomi - teori, praksis og perspektiv af Kåre Clemmesen og Per Henriksen, 2000

Ad 4)

I samme notat på dets side 3 (**ekstraktens side 147**) forklarer Peter Schønning, at det typisk ikke vil være et problem at få tilladelse til specialimport, for den udenlandske rettighedshaver vil være positivt interesseret i at forøge sin omsætning.

Det er noget virkelighedsfjernt sludder. Næsten ingen i den virkelige verden handler direkte med rettighedshaveren. I praksis er han ikke sådan at finde. Ikke engang Blockbuster, da det var verdens største videoforhandler, købte filmene hos rettighedshaverne. Man køber hos en grossist. Mine bøger sælges gennem DBK, som leverer bøger fra hundredvis af forlag til boghandlerne. Jeg har aldrig kontakt med boghandlerne. Hvis man i Argentina lavede en lov, der forpligter argentinske boghandlere at få tilladelse til at importere, vil de aldrig købe mine bøger, for det vil være alt for besværligt for dem at finde frem til mig for at få min tilladelse. Og jeg vil helst være mig frabedt at skulle give tilladelse, hver gang jeg skal sælge en bog. Jeg har andet at lave end at skrive latterlige tilladelser, for at boghandlerne ikke får problemer med en sådan lov, når de skal sælge mine bogudgivelser. Den omvendte situation gælder også.

Endelig vil den skærpede konkurrence over grænserne sikre, at kun de mest effektive virksomheder overlever. Generelt vil der altså komme en produktivitetstigning inden for EU som kan gøre EU mere konkurrencedygtig - som samlet blok - overfor USA og Japan. EU's manglende konkurrenceevne i forhold til USA og Japan var et væsentligt argument for at etablere Det indre Marked.

Ses der på fortjenesten i fremstillingserhvervene er der stadigvæk forskel mellem USA og EU og Japan, fortjenesten i USA er således mindst. Dette vidner om mindre konkurrence i EU, formentlig bl.a. som følge af beskyttelse mod import fra tredie lande.